

przymierzu z Abrahamem, Izaakiem i Jakubem, których wcześniej **umiłował** (por. Pwt 4,37)⁵¹⁹.

d/. Ważnym potwierdzeniem interpretacji zawartej w punkcie c/. jest istnienie w Biblii znamiennej⁵²⁰ sekwencji: «**פרש כנף**».

Zadanie spełnione przez Pana w alegorii orła (Pwt 32,11) w specyficzny sposób – poprzez sekwencję wieloznacznych słów «**פרש כנף**» – wiąże się z zadaniem, spełnianym przez „goela” z Księgi Rut i z tym, co uczynił Pan według Ezechiela:

Pwt 32,11	Pan zaś jak orzeł „ rozwinie skrzydła ” i weźmie na nie Izraela	וּפְרַשׁ כַּנְפָיו יִקְחֵהוּ
Rt 3,9	Rut prosi: „ rozciągnij brzeg swego płaszcza ”	וּפְרַשְׁתָּ כַנְפֶךָ
Ez 16,8	Pan do Izraela: „ rozciągnąłem połę płaszcza mego nad tobą ”	וְאַפְרַשׁ כַּנְפִי עָלֶיךָ

Co wynika z istnienia takiej sekwencji? Należy wnioskować, że nie jest ona dziełem przypadku, lecz zamierzonym przez Ducha Świętego⁵²¹ sposobem

⁵¹⁹ Wierność przymierzu z ojcami jako powód interwencji na rzecz Izraela Bóg zaznaczył Mojżeszowi już w objawieniach w Egipcie (Por. Wj 2,24; 6,4n). Bibliści podkreślają, że Bóg zawsze zawiera przymierze z miłosierdzia (רַחֲמֵי), z życzliwości i miłości. Bóg kocha, dlatego wciąż wychodzi z inicjatywą zbawczą, nie zraża Go nawet niewierność ludzkiego kontrahenta: por. W. Smereka, *Przymierze*, [w:] S. Grzybek (red.), *Vademecum biblijne*, t. 4, Kraków 1991, s. 45.

⁵²⁰ Wskazana sekwencja występuje jeszcze jako określenie „rozciągania skrzydeł” przez Cheruby znad przebłagani (Wj 25,20; 37,9; 1 Krl 6,27; 8,7; 2 Krn 3,13; 5,8) oraz przez orła – symbol Boga, karzącego wrogów Izraela (Jr 48,40; 49,22); tylko raz służy określeniu zwykłego sokoła. Widać, jak ważna jest ta sekwencja, skoro służy do określenia samego Boga i tak ważnych w kulcie Boga Cherubów znad Arki Przymierza, umieszczonej w miejscu najświętszym.

⁵²¹ Por. Papież Leon XIII, Encyklika *Providentissimus Deus...*, dz. cyt., nr 125, s. 39: o księgach Pisma Świętego: „Kościół zaś uważa je za święte i kanoniczne nie dlatego, iż były ułożone ludzkim tylko staraniem, a potem powagą Jego potwierdzone, ani dlatego tylko, że zawierają Objawienie Boże bez błędu, lecz dlatego, że napisane pod natchnieniem Ducha Świętego **Boga mają za Autora** (Sobór Watykański I, Ses. III, cap. 2, De revel.)”; Sobór Watykański II, *Konstytucja dogmatyczna o Objawieniu Bożym (Dei Verbum)*, dz. cyt., nr 11, s. 355; nr 9, s. 354: „Pismo św. jest mową Boga, utrwaloną pod natchnieniem Ducha Świętego na piśmie”; Rada Zwyczajna Sekretariatu Generalnego Synodu Biskupów, *Lineamenta na XII Zwyczajne Zgromadzenie...*, dz. cyt., nr 15 b: zaleca rozważyć m. in. zagadnienia: „**jedność kanonu jako kryterium interpretacji** Pisma Świętego, (...) znaczenie i konsekwencje tożsamości Biblii jako Słowa Bożego w języku ludzkim, ze względu na co Biblię należy **interpretować jako jedną całość**, kierując się wiarą, według kryteriów filozoficznych i teologicznych, w szczególności w świetle Noty Papieskiej Komisji Biblijnej *L'interpretazione della Bibbia nella Chiesa – Interpretacja Biblii w Kościele* (nr I, C. D)”; tamże, nr 16 c (w tym odwołania do: *Dei Verbum*, nr 12; *Katechizm Kościoła Katolickiego* nr 109–114).